

SLUJBA BOTEZULUI ȘI A RÂNDUIELILOR ÎNSOȚITOARE

*Text editat și prelucrat de
ieromonahul Petru Pruteanu*

© www.teologie.net
Portugalia, 2015

RÂNDUIALA CARE SE FACE FEMEII LĂUZE, DACĂ ACEASTA ARE DURERI DUPĂ NAȘTERE

În primele zile după naștere, dacă femeia are probleme grave de sănătate (și zace la pat), vine preotul la maternitate sau acasă și-i citește următoarele rugăciuni, începând așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi aceste tropare, glasul al 6-lea:

Miluieste-ne pe noi, Doamne, miluieste-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ție, ca unui Stăpân, noi, păcătoșii, robii Tăi, miluieste-ne pe noi.

Slavă...

Doamne, miluieste-ne pe noi, că întru Tine am nădărdit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută și acum, ca un Milostiv, și ne izbăvește pe noi de vrăjmașii noștri; că Tu ești Dumnezeu nostru și noi suntem poporul Tău; toți lucrul mâinilor Tale și numele Tău chemăm.

Și acum...

Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, ca să nu pierim cei ce nădărdim întru tine, ci să ne izbăvim prin tine de nevoi, căci tu ești ajutătoarea neamului creștinesc.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Cei prezenți: Doamne miluieste.

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care Te-ai născut din Sfânta, de Dumnezeu Născătoare și pururea Fecioara Maria și ai venit în lume să vindecii toată boala și neputința din popor, Însuți și pe roaba Ta aceasta (**N femeii**), care a născut, vindec-o și o ridică din patul durerii, iertându-i ei păcatele cele de voie și cele fără de voie. Curățește-o de întinăciunea cea trupească și o scapă de tot felul de dureri ale pântecelui care vin asupra ei, îndreptând smeritul ei trup. Așa, Doamne, păzește-o pe ea și pe pruncul născut dintr-înșea sub mâna Ta cea puternică, ocrotește-i pe ei cu îngeri de lumină și îi ferește de năvălirea duhurilor celor necurate. Acoperă-i pe ei sub acoperământul aripilor Tale și îi miluieste, pentru rugăciunile Preacuratei Născătoare de Dumnezeu și ale tuturor sfinților Tăi; că binecuvântat ești în vecii vecilor. Amin.

Apoi i se dă femeii să bea puțină agheasmă (obișnuită), iar dacă nu este, se sfințește puțină apă după această rânduială prescurtată:

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Cei prezenți: Doamne miluiește

Dumnezeule cel cu nume mare, Care faci minuni fără de număr, vino, Stăpâne, la robii Tăi, care se roagă Ție, și, prin trimiterea Sfântului Tău Duh, sfințește apa aceasta (**de trei ori, făcând cruce cu mâna**).

Și fă-o, cu puterea Duhului Sfânt, să fie roabei Tale (**N femeii**) spre alinarea durerilor, spre iertarea păcatelor, spre depărtarea tuturor relelor, spre întărire și vindecare. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și în vecii vecilor. Amin.

Dacă preotul nu poate merge la patul mamei bolnave, o terță persoană îi poate transmite vasul cu agheasmă, urmând ca la prima ocazie preotul să citească în prezența mamei și a copilului celelalte rugăciuni – în primul rând cea de punere a numelui copilului.

Iar dacă pruncul este bolnav și este în pericol de moarte, atunci să fie imediat spălat, mama sau tatăl să mărturisească credința, iar preotul să-l boteze imediat, după rânduiala pe scurt a Botezului (*vezi mai jos*).

RUGĂCIUNILE ÎN A OPTA ZI DUPĂ NAȘTERE, CARE SE CITESC MAMEI ȘI PRUNCULUI NOU-NĂSCUT

În a opta zi după naștere, merge preotul la casa pruncului, aprinde o lumânare în fața icoanei (și tămâiază casa), apoi începe așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Apoi rostește acest tropar, glasul al 4-lea:

Nașterea Ta, Hristoase, Dumnezeu nostru, răsărit-a lumii Lumina cunoștinței; că întru dânsa, cei ce slujeau stelelor, de la stea s-au învățat să se închine Ție, Soarelui dreptății, și să Te cunoască pe Tine, Răsăritul cel de sus; Doamne, slavă Ție.

Slavă... Și acum... **Condac, glasul al 3-lea:**

Fecioara astăzi pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera Celui neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu steaua călătoresc. Că pentru noi S-a născut Prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Cei prezenți: Doamne miluiește.

Doamne, Dumnezeu nostru, Părinte Atotțiitorule, care din iubire de oameni ai zidit bărbat și femeie, și le-ai poruncit lor, zicând: „Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul”, iar la plinirea vremii, pe Însuși Fiul Tău L-ai trimis să se facă Om spre mântuirea noastră, primește mulțumirea de acum a robilor Tăi (**N părinților**) pentru pruncul acesta, pe care Tu Însuși l-ai plăsmuit după chipul Tău și l-ai dăruit lor spre slava Ta.

Tu pe acesta îl crește și-l întărește prin binecuvântarea Ta, ferindu-l de toată uneltirea vrăjmașului și de duhurile cele rele. Iar pe roaba Ta (**N mamei**) care a născut acum, vindecă-o și o întărește, curățindu-i toată întinăciunea trupului și a sufletului. Că Tu ești dătătorul și păzitorul vieții, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi se citește rugăciunea la însemnarea pruncului, când i se dă numele de creștin și prenumele cu care va numit la botez și în actele civile

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Cei prezenți: Doamne miluiește

Doamne, Dumnezeul nostru, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, să se însemneze lumina feței Tale peste robul Tău acesta/roaba Ta aceasta (**aici îi pune numele**) și să se însemneze Crucea Unuia-Născut Fiului Tău în inima și în cugetul lui/ei (**și face semnul crucii deasupra pruncului**), ca să fugă de deșertăciunea lumii și de toată vicleana uneltire a vrăjmașului și să urmeze poruncile Tale. Și dă, Doamne, ca numele cel sfânt al Hristosului Tău să rămână nelepădat de dânsul/dânsa, iar la vremea convenită să se unească cu Biserica Ta cea sfântă, desăvârșindu-se prin înfricoșătoarele Taine; ca, după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestricată, să dobândească fericirea celor aleși în Împărăția Ta. Cu harul și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul stropește casa cu agheasmă (obișnuită), inclusiv camera și patul unde stă mama și pruncul nou-născut. Și dacă în casă nu este agheasmă, preotul sfințește puțină apă cu această rânduială prescurtată:

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Cei prezenți: Doamne miluiește

Dumnezeule cel cu nume mare, Care faci minuni fără de număr, vino, Stăpâne, la robii Tăi, care se roagă Ție, și, prin trimiterea Sfântului Tău Duh, sfințește apa aceasta (de trei ori, făcând cruce cu mâna).

Și fă-o, cu puterea Duhului Sfânt, să fie celor care se vor stropi sau o vor gusta spre sfințire, spre depărtarea tuturor relelor, spre întărirea sufletului și a trupului, și spre binecuvântarea casei lor. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea preotul face obișnuitul sfârșit, zicând:

Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule, nădejdea noastră, slavă Ție. Slavă... Și acum... Doamne, miluiește (**de trei ori**). **Apoi sfârșitul:**

Cel ce în peșteră S-a născut și în iesle a fost culcat, pentru a noastră mântuire, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

RUGĂCIUNILE

ce se citesc la biserică, la împlinirea a patruzeci de zile de la naștere

Când se împlinesc 40 de zile de la naștere, se aduce pruncul în biserică, ca să se îmbisericească, adică să aibă dreptul de a participa la Laudele bisericești și la partea de Liturghie destinată catehumenilor. Pruncul este adus de mama sa, care-l ține în brațe în pridvorul bisericii.

Iar preotul începe, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... **Apoi condacul glasul I:**

Cel ce ai sfințit pântecul Fecioarei cu nașterea Ta și ai binecuvântat mâinile lui Simeon, precum se cuvenea, întâmpinându-ne și acum, mântuiește-ne pe noi, Hristoase Dumnezeule; împacă lumea în războaie și întărește poporul nostru, pe care l-ai iubit, Unule, Iubitorule de oameni.

Și, plecându-și mama capul împreună cu pruncul, preotul face semnul Sfintei Cruci peste ei și punând epitrahilul pe capul ei, zice această rugăciune:

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Mama pruncului: Doamne miluiește

Doamne Dumnezeule, Atotțiitorule, Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care cu cuvântul Tău toată firea cea cuvântătoare și cea necuvântătoare ai zidit și toate din neființă în ființă le-ai adus, Ție ne rugăm și pe Tine Te chemăm, curățește pe roaba Ta (N) de tot păcatul și o învrednicește să intre în sfântă Casa Ta, ca iarăși să se împărtășească cu cinstitul Trup și scumpul Sânge al Hristosului Tău. Spală-i întinăciunea trupului și necurăția sufletului la plinirea acestor (patruzeci de) zile, ca, stând în biserică Ta cea sfântă, să slăvească împreună cu noi preasfânt numele Tău, al Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Se cuvine a ști că dacă va fi murit pruncul, aici se face sfârșitul. Iar de trăiește pruncul, citește și aceste rugăciuni pentru el, punând mâna pe capul lui.)

Rugăciune pentru prunc

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Mama pruncului: Doamne miluiește.

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce prunc fiind, la patruzeci de zile ai fost adus la Templul Legii de sfântă Maica Ta și în brațele

dreptului Simeon ai fost ținut, Însuși Stăpâne atotputernice, și pe acest prunc, care a fost adus ca să fie înfățișat Ție, Făcătorul tuturor, binecuvântează-l, crește-l, sfințește-l, înțelepțește-l, fă-l întreg la minte și cu bună pricepere, depărtând de la dânsul toată puterea potrivnică prin însemnarea chipului Crucii Tale. Și precum i-ai arătat lui lumina cea simțitoare, arată-i și lumina cunoașterii Tale și-i dă lui darul credinței celei adevărate ca, învrednicindu-se de Sfântul Botez, să se numere împreună cu turma Ta cea sfântă și să dobândească partea aleșilor în Împărăția Ta. Că Ție se cuvine toată slava, mulțumirea și închinăciunea, împreună cu Părintele Tău cel fără de început și cu Preasfântul și bunul și de viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi luând preotul pruncul, face cu dânsul semnul crucii înaintea ușilor bisericii, zicând:

Se îmbisericește robul/roaba lui Dumnezeu (N pruncului), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceea îl duce în bisericii, zicând:

Intra-voi în casa Ta, închina-mă-voi în biserica Ta cea sfântă.

Și mergând în mijlocul bisericii zice iarăși aceasta:

În mijlocul bisericii Te voi lăuda.

Apoi îl duce înaintea ușilor altarului, zicând iarăși:

Se îmbisericește robul lui Dumnezeu...

Apoi îl închină pe prunc la icoanele împărătești și cele laterale, zicând troparele obișnuite de închinare la icoane. Iar după ce termină închinarea zice:

Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feței tuturor popoarelor; luminează spre descoperire neamurilor și slava poporului Tău, Israel.

Și după acestea dă pruncul mamei și face sfârșitul așa:

Cel ce a binevoit a fi ținut în brațe de dreptul Simeon, pentru a noastră mântuire, Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale și ale tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor. Amin.

RUGĂCIUNE CÂND FEMEIA A PIERDUT PRUNCUL (adică a avut avort spontan nedorit)

După ce au trecut 40 de zile de la pierderea nedorită a pruncului (iar dacă este bolnavă, chiar și mai devreme), femeia mărturisește preotului cele întâmplate (și celelalte păcate), după care preotul face următoarea rânduială, începând așa:

Binecuvântat este Dumnezeu nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... **Apoi troparele:** Miluiește-ne pe noi, Doamne... **și rugăciunea:**

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Femeia: Doamne miluiește

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Care Te-ai născut din Sfânta, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, și ai venit în lume să vindeci toată boala și neputința din popor, Însuți pe roaba Ta aceasta (**N femeii**), care fără voie și-a pierdut pruncul zămislit într-înșea, miluiește-o după mare mila Ta și iartă-i păcatele cele de voie și cele fără de voie. Ferește-o de toate uneltirile diavolului și curățește-i întinăciunea; vindecă-i durerile și-i dă sănătate și putere ca iarăși să zămislească și să nască prunci spre slava Ta. Așa, Doamne, arată-ți mila Ta și nu-i socoti ei păcatul acesta, ci învrednicește-o să intre în Biserica Ta cea sfântă și să se învrednicească de împărtășirea cu Trupul și Sângele Tău spre tămăduirea sufletului și a trupului, spre iertarea păcatelor și spre viața de veci. Căci Dumnezeu bun și iubitor de oameni ești și Ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta preotul spune și rugăciunea de dezlegare (a Spovedaniei) și, la prima Liturghie (sau după un scurt canon), o împărtășește cu Sfintele Taine și o încurajează să facă tratament, iar după un timp să încerce iarăși să zămillească prunci.

RUGĂCIUNE PENTRU PĂRINȚII CARE ȘI-A UCIS PRUNCUL (adică au făcut avort premeditat sau orice fel de întrerupere voită a sarcinii)

Dacă s-a întâmplat ca o femeie să-și ucidă de bună voie pruncul în pânțece, inclusiv la recomandarea medicilor, atât femeia cât și bărbatul (tatăl fătului avortat) vin să se mărturisească de cele întâmplate, apoi preotul (sau chiar arhiereul) le citește această rugăciune:

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Bărbatul și femeia: Doamne miluiește

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeu nostru, Păstorule și Mielule care ridici păcatul lumii, primește mărturisirea robilor Tăi (**N bărbatului și femeii**) care au căzut în păcatul uciderii de om și le iartă lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie. Și precum ai primit pocăința lui David, care de asemenea a vărsat sânge nevinovat, primește și pocăința robilor Tăi, dându-le lor timp și putere de îndreptate pentru păcatul lor. Ferește-i pe ei pe ei de toată uneltirea vrăjmașilor celor văzuți și nevăzuți, și prin harul Tău nu-i lipsi nici pe ei de nădejdea mântuirii și a iubirii Tale celei nemăsurate. Că Tu ești Dumnezeu care miluiești și mântuiești și Ție slavă înălțăm, acum și pururea, și în vecii vecilor. Amin.

Apoi face obișnuitul sfârșit și le rânduiește un canon potrivit (epitimie), după care bărbatul și femeia vin iarăși la preot pentru a li se da dezlegare pentru împărtășirea cu Sfintele Taine.

În cazul în care avortul a fost recomandat cu insistență de medici (pe motiv de sarcină extrauterină sau că aceasta prezenta un pericol evident pentru viața mamei), canonul va fi mai ușor, iar părinții se vor ruga să devină sănătoși și să zămisleacă alți prunci.

RÂNDUIELILE BISERICESTI PRIVITOARE LA SFÂNTUL BOTEZ

- Cu mai mult timp înainte de săvârșirea botezului, preotul trebuie să-l învețe pe candidatul la botez sau pe părinții și nașul acestuia învățăturile fundamentale ale credinței și trăirii creștine (cf. Matei 28:19-20). Botezul poate fi săvârșit doar după ce catehumenul sau rudele care-și asumă răspunderea pentru el cred și mărturisesc învățătura Bisericii (cf. Marcu 16:16).

- Catehizarea trebuie făcută sistematic și cu examinarea periodică a candidatului sau a părinților și nașului (Cf. Canoanele 46 Laodiceea și 78 Trulan).

- Dacă catehumenul este pe moarte, botezul poate fi săvârșit și înainte de a termina lecțiile de catehizare, iar dacă neofitul se face bine, catehizarea trebuie să continue după botez (cf. Canonul 47 Laodiceea).

- Botezul făcut corect prin întreită-afundare și în numele Sfintei Treimi nu se repetă, iar cel care nu este prin întreită-afundare sau nu este în numele Sfintei Treimi trebuie repetat (Canoanele 47, 48 și 50 Apostolice).

- Ereticii care au credința dreaptă în Sfânta Treime și botează prin întreită-afundare, dar greșesc în alte privințe, sunt primiți în Biserica Ortodoxă prin Mirungere. La fel și ortodocșii schismatici/necanonici.

- Odată cu botezul unei femei gravide, fătul nu primește botezul (cf. Canonul 6 Neocezarea).

- Dacă se întâmplă ca femeii pregătite pentru botez să i se înceapă necurăția lunară, botezul se amână până când aceasta îi va trece scurgerea de sânge (cf. Canonul 6 - Timotei al Alexandriei).

- Dacă cineva nebotezat s-a împărtășit din neștiință, acesta să fie botezat dacă dorește (cf. Canonul 1 - Timotei al Alexandriei).

- Dacă cineva este îndrăcit și nicidecum nu se curățește, acesta să fie botezat numai înainte de moarte (cf. Canonul 5 - Chiril al Alexandriei).

- Dacă vreun catehumen își iese din minți și nu poate mărturisi singur credința, să mărturisească credința rudele lui și să fie botezat, dacă nu este îndrăcit (cf. Canonul 4 - Timotei al Alexandriei).

- Biserica recunoaște botezul copiilor și consideră că și aceștia au nevoie de iertarea păcatelor. În cazul dat Biserica se bazează pe mărturisirea și promisiunea părinților și a nașului. Cine nu recunoaște botezul copiilor să fie anatema! (cf. Canonul 110 Cartagina).

- Pruncii și copiii care sunt aduși de părinți spre a fi botezați, trebuie să aibă și un naș de botez: bărbat în cazul unui prunc de parte bărbătească și femeie în cazul în unui prunc de parte femeiască. Nu se acceptă mai mult de un naș de botez. Între naș, părinții copilului și copil (finul de botez) se creează o legătură de înrudire spirituală (cf. Canonul 53 Trulan). Celelalte persoane care asistă la slujba botezului nu sunt nași de botez și prin simpla asistare ei nu devin rude spirituale cu părinții sau copilul.

- Nașul de botez trebuie să fie un bun creștin ortodox, să cunoască învățătura de credință a Bisericii, să se împărtășească sistematic cu Sfintele Taine și să fie un bun exemplu de viață creștinească. Biserica poate refuza nașul care trăiește în păcate grave sau nu participă la slujbele bisericești, îndemnând pe părinți să aleagă o persoană mai potrivită pentru această chemare de mare responsabilitate.

RÂNDUIALA DINAINTEA SFÂNTULUI BOTEZ

Rugăciuni pentru cel acceptat către botez,
adică pentru cel care vine către sfânta luminare

Celui care urmează a se face catehumen, dacă va fi bărbat în vârstă, să vină la biserică; iar dacă va fi prunc, să-l aducă cel care vrea să-i fie naș și să stea cu dânsul înaintea ușilor bisericii: iar preotul, stând în ușa bisericii, cu epitrahilul pe grumaz, să-l descingă de brâu sau de fașă pe cel care vine să se lumineze. Apoi, după ce îl va dezbrăca de haine, să-l întoarcă cu fața spre răsărit, descins, cu capul descoperit, desculț, numai în cămașă, ținându-și mâinile în jos, slobode; iar dacă cel care vine să se boteze va (fi prunc, să-l țină nașa sau nașul, care trebuie să fie ortodocși și ei înșiși să fie botezați.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Cei prezenți: Doamne miluiește

În numele Tău, Doamne, Dumnezeu adevărului, și al Unuia-Născut Fiului Tău și al Duhului Tău celui Sfânt, pun mâna mea peste robul Tău (**N**; *dacă e fată/femeie, expresiile necesare vor fi trecute la feminin, iar dacă sunt mai mulți, la plural*) care s-a învrednicit a scăpa către numele Tău cel sfânt și a se păzi sub acoperământul aripilor Tale, îndepărtează de la dânsul orice înșelăciune și-l umple pe el de credința cea întru Tine, de nădejde și de dragoste, ca să cunoască că Tu ești Unul Dumnezeu, adevăratul Dumnezeu, și Unul-Născut este Fiul Tău, Domnul nostru Iisus Hristos, și Duhul Tău cel Sfânt. Dă-i lui să umble în toate poruncile Tale și cele plăcute Ție să păzească; că, de va face omul acestea, viu va fi prin ele. Scrie-l pe dânsul în cartea vieții Tale și-l împreunează cu turma moștenirii Tale, ca să se preaslăvească de dânsul numele Tău cel sfânt și al iubitului Tău Fiu, al Domnului nostru Iisus Hristos, și al Duhului Tău Celui de viață făcător. Să fie ochii Tăi căutând totdeauna cu milă spre el și urechile Tale să asculte glasul rugăciunii lui. Veselește-l pe el în lucrul mâinilor lui și în tot neamul lui, ca să se mărturisească Ție, închinându-se și slăvind numele Tău cel mare și preainalt; și să Te laude pururea în toate zilele vieții sale. Că pe Tine Te laudă toate puterile cerești și a Ta este slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, preotul citește următoarele patru exorcisme, dintre care primele două cu fața spre apus (ca blesteme adresate diavolului), iar celelalte două, cu fața spre răsărit (ca rugăciuni adresate lui Dumnezeu):

Exorcismul întâi

Te ceartă pe tine, diavole, Domnul, Cel ce a venit în lume și S-a sălășluit între oameni ca să surpe tirania ta și pe oameni să-i izbăvească; Cel ce pe lemn puterile cele potrivnice a biruit încât soarele s-a întunecat, pământul s-a cutremurat, mormintele s-au deschis și trupurile sfinților s-au sculat; Care a zdrobit cu moartea pe moarte și a surpat pe cel ce avea stăpânirea morții, adică pe tine, diavole. Juru-te cu numele lui Dumnezeu, Care a arătat pomul vieții și a rânduit heruvimi și sabie de foc ce se roteau și-l străjuia; cutremură-te și te depărtează. Căci te jur cu numele Aceluia care a umblat ca pe uscat pe valurile mării și a certat viforul vânturilor; a Cărui privire seacă adâncurile și groaza Lui topește munții; că Acela și acum îți poruncește prin noi: teme-te, ieși și te depărtează de la zidirea aceasta și să nu te întorci, nici să te ascunzi în el, nici să-l întâmpini pe el, nici să lucrezi împotriva lui, nici noaptea, nici ziua, nici dimineața, nici la amiază; ci te du în iadul tău, până în ziua cea mare gătită judecării. Teme-te de Dumnezeu, Cel ce șade pe heruvimi, și caută spre adâncuri; de Care se cutremură îngerii, arhanghelii, scaunele, domniile, începătoriile, stăpâniile, puterile, heruvimii cei cu ochi mulți și serafimii, cei cu câte șase aripi; de Care se cutremură cerul, pământul, marea și toate câte sunt în ea. Ieși și te depărtează de la cel însemnat, noul ales ostaș al lui Hristos, Dumnezeul nostru. Că te jur cu numele Aceluia Care umblă pe aripile vânturilor și face pe îngerii Săi duhuri și pe slugile Sale pară de foc. Ieși și te depărtează de la zidirea aceasta, cu toată puterea ta și cu toți slujitorii tăi. Că s-a preaslăvit numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Exorcismul al doilea

Dumnezeul cel sfânt, Cel înfricoșător și slăvit, Cel ce este în toate lucrurile și în tăria Sa neajuns și nepătruns, Cel ce mai înainte ți-a rânduit ție, diavole, pedeapsa muncii de veci, și acum, prin noi nevrednicii robii Lui, îți poruncește ție și la toată puterea cea împreună cu tine lucrătoare, să te depărtezi de la noul însemnat cu numele Domnului nostru Iisus Hristos, Adevăratul nostru Dumnezeu. Juru-te dar, întru tot viclene și necurate și spurcate și urâte și duhule străine, cu puterea lui Iisus Hristos, Care are toată puterea în cer și pe pământ, Cel ce a zis duhului celui mut și surd: ieși din om și de acum să nu mai intri într-însul. Du-te; cunoaște-ți puterea ta cea deșartă, care nici peste porci n-a avut stăpânire. Ieși și te depărtează de la cel ce se gătește către sfânta

luminare. Juru-te cu Patima cea mântuitoare a Domnului nostru Iisus Hristos și cu cinstitul Lui Trup și Sânge, și cu venirea Lui cea înfricoșătoare, că va veni, și nu va zăbovi, să judece tot pământul, și pe tine și pe toată puterea cea împreună-lucrătoare cu tine să te muncească în gheena focului, dându-te în întunericul cel mai din afară, unde viermele nu doarme și focul nu se stinge. Că puterea este a lui Hristos, Dumnezeu nostru, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea întâia de exorcizare

Domnului să ne rugăm; Doamne miluiește

Doamne Savaot, Dumnezeu lui Israel, Cel ce tămăduiești toată boala și toată neputința, caută spre robul Tău acesta (**N**); încearcă-l, cercetează-l și depărtează de la dânsul toată lucrarea diavolului. Ceartă duhurile cele necurate și le depărtează și curățește lucrul mâinilor Tale. Și, lucrând, cu grabnica Ta lucrare, zdrobește degrabă pe satana sub picioarele lui/ei și-i dă biruință asupra duhurilor celor necurate. Ca, dobândind mila Ta, să se învrednicească de Tainele Tale cele nemuritoare și cerești și Ție slavă să înalțe, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Rugăciunea a doua de exorcizare

Domnului să ne rugăm; Doamne miluiește

Stăpâne Doamne, „Cel ce ești”, Cel care ai făcut pe om după chipul și asemănarea Ta și i-ai dat lui puțința de a dobândi viața de veci; după aceea, căzând prin păcat, nu l-ai trecut cu vederea, ci ai rânduit mântuire lumii prin întruparea Hristosului Tău; însuși primește în împărăția Ta cea cerească și făptura aceasta a Ta pe care ai izbăvit-o din robia vrăjmașului. Deschide-i lui ochii gândului, ca să strălucească în el lumina Evangheliei Tale. Însoțește viața lui cu înger de lumină, ca să-l izbăvească pe el de toată bântuiala potrivnicului, de întâmpinarea celui viclean, de demonul cel de amiază și de năluciri rele.

Apoi preotul suflă asupra lui de trei ori, în chipul crucii, și-l însemnează, binecuvântându-l, iarăși de trei ori, la frunte, la gură și la piept, zicând:

Depărtează de la dânsul pe tot vicleanul și necuratul duh, care se ascunde și se încuibază în inima lui (**și zice aceasta de trei ori, după care continuă rugăciunea astfel**): duhul înșelăciunii, duhul vicleșugului, duhul slujirii idolești și a toată lăcomia, duhul minciunii și a toată necurăția, care lucrează după învățătura diavolului. Și-l fă pe el oaie cuvântătoare turmei celei sfinte a Hristosului Tău, mădular cinstit al Bisericii Tale, fiu și moștenitor al împărăției

Tale. Ca, după poruncile Tale viețuind și păzind pecetea nestrucată și ferind veșmântul neîntinat, să dobândească fericirea sfinților în împărăția Ta. Cu harul și cu îndurările și cu iubirea de oameni ale Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care împreună ești binecuvântat, cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

SE CUVINE A ȘTI CĂ: În trecut, aceste exorcisme erau citite de mai multe ori, pe parcursul săptămânilor pregătitoare botezului, iar ultima dată erau citite la Vecernia din ajun, după o zi de post aspru. Dacă această rânduială veche nu poate fi practică în prezent, atunci, cel puțin în ziua botezului, preotul să citească toate cele patru exorcisme cu mare atenție și fără grabă.

Urmează lepădările de satana:

Fiind descins și desculț cel care vine să se boteze, preotul îl întoarce cu fața spre apus, iar

Preotul întreabă: Te lepezi de satana? și de toate lucrurile lui? și de toți slujitorii lui? și de toată slujirea lui? și de toată trufia lui?

Și răspunde cel care vine să se boteze, la fiecare întrebare: iar de va fi prunc sau păgân de altă limbă cel care vine să se boteze, atunci nașul (cu părinții) răspunde: Mă lepăd!

Preotul întreabă a doua oară: Te lepezi de satana? și de toate lucrurile lui? și de toți slujitorii lui? și de toată slujirea lui? și de toată trufia lui?

El sau nașul răspunde: Mă lepăd!

Preotul întreabă a treia oară: Te lepezi de satana? și de toate lucrurile lui? și de toți slujitorii lui? și de toată slujirea lui? și de toată trufia lui?

El sau nașul răspunde: Mă lepăd!

Preotul iarăși întreabă pe cel ce se botează: Te-ai lepădat de satana?

El sau nașul răspunde: M-am lepădat!

Preotul îl întreabă a doua oară: Te-ai lepădat de satana?

El sau nașul răspunde: M-am lepădat!

Preotul îl întreabă a treia oară: Te-ai lepădat de satana?

El sau nașul răspunde: M-am lepădat!

După aceea îi zice preotul: Suflă și scuipă pe satana.

Iar el sau nașul suflă de trei ori și scuipă de trei ori.

Și făcându-se acestea, urmează unirea cu Hristos. Preotul întoarce cu fața spre răsărit pe cel care se botează, care ține mâinile slobode în jos, și îl întreabă: Te unești cu Hristos?

Și răspunde cel care vine să se boteze sau nașul: Mă unesc!

Preotul îl întreabă a doua oară: Te unești cu Hristos?

El sau nașul răspunde a doua oară: Mă unesc!

Preotul îl întreabă a treia oară: Te unești cu Hristos?

El sau nașul răspunde a treia oară: Mă unesc!

Apoi îl întreabă preotul: Te-ai unit cu Hristos?

El sau nașul răspunde: M-am unit!

Și îl întreabă preotul: Și crezi Lui?

Și el sau nașul răspunde: Cred Lui, ca unui Împărat și Dumnezeu.

Apoi zice însuși cel ce se botează sau nașul pruncului **Simbolul Credinței**:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, văzutelor tuturor și nevăzutelor. Și întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii; Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat; născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut. Care, pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria, și S-a făcut om; și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponțiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat: și a înviat a treia zi, după Scripturi; și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui; și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Cărui împărăție nu va avea sfârșit. Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin prooroci. Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică. Mărturisesc un botez, spre iertarea păcatelor. Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin.

După rostirea Simbolului credinței, preotul zice iarăși către dânsul:

Te-ai unit cu Hristos?

El sau nașul răspunde: M-am unit!

Și preotul îl întreabă: Și crezi Lui?

Și acela sau nașul răspunde: Cred Lui, ca unui Împărat și Dumnezeu.

Apoi zice preotul: Și te închini Lui?

El sau nașul, închinându-se, zice:

Mă închin Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Treimii Celei de o ființă și nedespărțite.

Apoi zice preotul:

Binecuvântat este Dumnezeu, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Domnului să ne rugăm; Doamne miluiește

Stăpâne Doamne, Dumnezeul nostru, cheamă pe robul Tău (**N**) către luminarea Ta cea sfântă și-l învrednicește pe dânsul de acest dar mare al Sfântului Botez. Dezbracă-l pe dânsul de cele vechi și-l înnoiește pentru viața de veci. Și-l umple de puterea Sfântului Duh, spre unirea cu Hristos, ca să nu mai fie el de acum fiu al trupului, ci fiu al împărăției Tale. Cu bunăvoința și cu harul Unuia-Născut Fiului Tău, cu Care binecuvântat ești împreună cu Preasfântul și bunul și de-viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

SE CUVINE A ȘTI: Dacă nu există posibilități de a săvârși Taina Botezului unită cu Dumnezeiasca Liturghie, așa cum e cel mai corect, atunci aceasta să se săvârșească ori dimineața înainte de Liturghie (după Utrenie), așa încât, la momentul potrivit, neofitul să se împărtășească cu Trupul și Sângele Domnului, ori imediat după Liturghie, când încă nu au fost consumate Sfintele Taine. Săvârșirea Botezului rupt de Liturghie și fără împărtășirea neofitului (sau încercarea de a împărtăși pruncul cu Sfintele Taine uscate), sunt practici greșite și pot fi săvârșite doar în cazuri excepționale.

SLUJBA SFÂNTULUI BOTEZ

Intrând preotul în biserică, se îmbracă în veșminte de culoare albă; aprinzând toate lumânările în sfeșnice, ia cădelnița și vine la cristelnița tămâind împrejur; după aceea, dând cădelnița, se închină.

Apoi diaconul zice: Binecuvântează, părinte; iar preotul, făcând semnul sfintei cruci cu sfânta Evanghelie deasupra cristelniței, zice cu glas:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Poporul: Amin.

Diaconul/preotul: În pace Domnului să ne rugăm.

Poporul: Doamne, miluiește.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfintelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru sfântă biserică aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră și se roagă într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru (Înalt-)Preasfințitul (arhi-)episcopul nostru (N), pentru cinstita preoțime și întru Hristos diaconime, pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Pentru orașul/satul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei cu credință viețuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa aceasta cu puterea, cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh și să se trimită ei harul izbăvirii și binecuvântarea Iordanului, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să vină peste apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii Celei mai presus de fire, și ca să ne luminăm noi cu luminarea cunoștinței și a dreptei credințe prin venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate apa aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmașilor celor văzuți și a celor nevăzuți, și vrednic să se facă de împărăția cea nesticăcioasă cel care se botează într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate el fiu al luminii și moștenitor al veșnicilor bunătăți, și să se facă el împreună sădit și părtaș morții și învierii lui Hristos, Dumnezeul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să-și păzească el haina botezului și logodirea duhului neîntinată și fără prihană până în ziua cea înfricoșătoare a lui Hristos, Dumnezeuul nostru, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă lui apa aceasta baie nașterii de-a doua, spre iertarea păcatelor și spre îmbrăcăminte de nesticăciune, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fim izbăviți, el și noi, de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Pe preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria; cu toți sfinții pomenindu-o, pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Poporul: Ție Doamne.

Apoi preotul citește în glas această rugăciune (adresată lui Dumnezeu Tatăl)

Îndurate și Milostive Dumnezeule, Cel ce pe cele neputincioase le vindeci și pe cele cu lipsă le plinești, iartă-mi mie toate păcatele cele de voie și fără de voie, îmbracă-mă cu putere de sus și mă întărește spre slujba acestei Taine mari și cerești. Fă să ia chip Hristosul Tău în acesta ce se va naște din nou prin a mea nevrednicie și-l zidește pe dânsul pe temelia apostolilor și a proorocilor Tăi. Să nu-l surpi sau să-l smulgi, ci sădește-l pe dânsul sădire a Adevărului în sfânta Ta sobornicească și apostolească Biserică, ca, sporind el în dreapta credință, să se slăvească și printr-însul preasfânt numele Tău. **Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.**

Apoi citește rugăciunea de sfințire a apei (adresată lui Dumnezeu Fiul):

Mare ești, Doamne, și minunate sunt lucrurile Tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale! (de trei ori, cu mâinile ridicate)

Că Tu, de bunăvoie, toate aducându-le dintru neființă întru ființă, cu puterea Ta ții făptura și cu purtarea Ta de grijă chivernisești lumea. Tu ai întărit pământul peste ape, iar prin Duhul Tău care se purta deasupra lor, ai dat apei putere de viață. Tu, în zilele lui Noe, ai înecat păcatele omenirii în apa potopului; iar în zilele lui Moise ai preînchipuit botezul, scoțând pe poporul Tău din robia idolilor și trecându-l nevătămat prin Marea Roșie. Încă și în zilele venirii Tale în trup Te-ai scufundat în apele Iordanului, sfințind firea apelor, iar celor care cred întru Tine le-ai rânduit nașterea duhovnicească „din apă și din Duh” prin „botezul în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh” ...

Aici, afundând preotul mâna în apă, face semnul crucii de trei ori, zicând de fiecare dată:

Tu însuși dar, Iubitorule de oameni, Împărate, vino și acum, prin pogorârea Sfântului Tău Duh, și sfințește apa aceasta (de trei ori); și-i dă ei harul izbăvirii, binecuvântarea Iordanului. Să fugă de la ea pizmașii zidirii Tale, că am chemat, Doamne, Numele Tău cel minunat, slăvit și înfricoșător pentru cei potrivnici.

Și suflă asupra apei în chipul crucii, de trei ori, zicând:

Să se zdrobească sub semnul chipului Crucii Tale toate puterile cele potrivnice (de trei ori). Să se depărteze de la noi toate nălucirile cele din văzduh și nearătate și să nu se ascundă în apa aceasta duhul cel întunecat, rugămu-ne Ție, Doamne, nici să se pogoare la acesta care se botează duh viclean, care aduce întunecare gândurilor și tulburare cugetului. Ci Tu, Stăpâne a toate, fă apa aceasta, apă de izbăvire, apă de sfințire, curățire și vindecare trupului și sufletului, dezlegare legăturilor, iertare păcatelor, luminare sufletului, baie de-a doua naștere, înnoire duhului, har de înfiere, îmbrăcăminte de nestricăciune, izvor de viață; că Tu, Doamne, ai zis: „spălați-vă și vă curățiți, scoateți vicleșugurile din sufletele voastre”. Arată-Te, Doamne, în apa aceasta și dă acestuia care se botează să se schimbe prin ea, să lepede pe omul cel vechi, stricat de poftete înșelăciunii, și să se îmbrace în cel nou, care este înnoit după chipul Ziditorului său, ca, fiind împreună-sădit cu asemănarea morții Tale prin Botez, să se facă părtaș învierii Tale și păzind darul Sfântului Tău Duh și sporind așezământul harului, să ia plata chemării celei de sus și să se numere cu cei întâi-născuți înscrși în cer, întru Tine, Dumnezeu și Domnul nostru, Iisus Hristos. Că Ție se cuvine slava, puterea, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și de viață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi luând diaconul vasul cu untdelemn (de măslina) îl dă preotului, iar acesta suflă preotul peste untdelemn în chipul crucii și citește această

Rugăciune

(Domnului să ne rugăm; Doamne miluiește)

Stăpâne Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, Care, celor ce erau cu Noe în corabie, le-ai trimis porumbelul, având în gură ramură de măslina, semnul împăcării și al mântuirii din potop. Tu, Doamne, ai dat rodul măslinului spre săvârșirea lucrărilor celor sfințitoare, căci prin el ai umplut de Duh Sfânt pe cei ce erau în Lege, iar pe cei ce sunt în Har îi faci desăvârșiți. Însuși și acum binecuvintează acest untdelemn cu puterea, cu lucrarea și cu pogorârea

Sfântului Tău Duh (†) și-l fă pe el untdelemn de bucurie, ungere de nesticăciune, armă dreptății, înnoire sufletului și trupului, izgonire a toată lucrarea diavolească și înlăturare a tuturor răutăților pentru cel ce se va unge. Că Ție se cuvine să ne miluiești și să ne mântuiești, Dumnezeu, Dumnezeul nostru, și Ție slavă înălțăm, împreună și Unuia-Născut Fiului Tău și Preasfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi diaconul zice: Să luăm aminte! Iar preotul și credincioșii cântă împreună Aliluia (de 3 ori). În acest timp preotul face cruce în apa cristelniței cu miruitorul înmuat în untdelemn sau turnând din vas. Apoi diaconul și preotul repetă acestea încă de două ori.

Apoi preotul zice:

Binecuvântat este Dumnezeu, Cel ce luminează și sfințește pe tot omul care vine în lume, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și este adus cel ce vrea să se boteze; iar preotul ia din untdelemnul sfințit cu miruitorul sau cu două degete și-i face chipul crucii pe frunte, zicând:

Se unge robul lui Dumnezeu (N) cu untdelemnul bucuriei, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pe piept: Spre tămăduirea sufletului. **Pe spate:** Și a trupului. **La urechi:** Spre ascultarea credinței. **La mâini:** Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit. **La picioare:** Ca să umble pe căile Tale. **Apoi turnând mai mult untdelemn pe cap:** Că Tu ai uns cu untdelemn capul meu.

Și după ce-l unge cu untdelemn peste tot trupul, îl ia în mâini și, ținându-l drept și fiind îndreptat spre răsărit, îl botează, adică îl afundă complet în apă de trei ori, zicând la întâia afundare:

Se botează robul lui Dumnezeu (N) în numele Tatălui [Amin]; la a doua afundare: și al Fiului [Amin]; iar la a treia afundare: și al Sfântului Duh. Amin.

Apoi îl așază pe brațele nașului, care ține în mâini o pânză albă.

Dacă este adult, îl îmbracă în haină albă, curată, zicând:

Se îmbracă robul lui Dumnezeu (N) în haina dreptății, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi își spală preotul mâinile, iar cântărețul citește

PSALMUL 31

Fericiți cărora s-au iertat fărădelegile și cărora s-au acoperit păcatele. Fericit bărbatul căruia nu-i va socoti Domnul păcatul, nici nu este în gura lui vicleșug. Că am tăcut, îmbătrânit-au oasele mele când strigam toată ziua. Că ziua și noaptea s-a îngreunat peste mine mâna Ta, și am căzut în suferință când ghimpele Tău mă împungea. Păcatul meu l-am cunoscut și fărădelegea mea n-am ascuns-o, împotriva mea. Zis-am: «Mărturisi-voi fărădelegea mea Domnului»; și Tu ai iertat nelegiuirea păcatului meu. Pentru aceasta se va ruga către Tine tot cuviosul la vreme potrivită, iar potop de ape multe de el nu se va apropia. Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde, bucuria mea; izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat. Înțelepți-te-voi și te voi îndrepta pe calea aceasta, pe care vei merge; aținti-voi spre Tine ochii mei. Nu fi ca un cal și ca un catâr, la care nu este pricepere; cu zăbală și cu frâu fălcile lor voi strânge, ca să nu se apropie de tine. Multe sunt bătăile păcătosului; iar pe cel ce nădăjduiește în Domnul, mila îl va înconjura. Veseliți-vă în Domnul și vă bucurați, dreptilor, și vă lăudați toți cei dreپți la inimă.

Apoi binecuvântând preotul lumânarea, o dă în mâna nașului, cântând troparul acesta, glasul al 8-lea:

Haină luminoasă dă-mi mie, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină, Mult-milostive Hristoase, Dumnezeuul nostru.

Apoi preotul se roagă, zicând

Rugăciunea Mirungerii

Domnului să ne rugăm; Doamne miluiește

Binecuvântat ești, Doamne Dumnezeu, Atotțiitorule, Izvorul bunătăților, Soarele dreptății, Care celor ce erau într-un întuneric le-ai strălucit lumina mântuirii prin arătarea Unuia-Născut Fiului Tău și Dumnezeuului nostru și ne-ai dăruit nouă, nevrednicilor, fericita curățire prin Sfântul Botez și dumnezeiasca sfințire prin ungerea cea făcătoare de viață; Care și acum ai binevoit a naște din nou pe robul Tău acesta nou luminat, prin apă și prin Duh, și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și a celor fără de voie. Însuți Stăpâne, Îndurate Împărate al tuturor, dăruiește-i lui și pecetea darului Sfântului și într-un tot puternicului și închinatului Tău Duh și împărtășirea cu Sfântul Trup și cu scumpul Sânge al Hristosului Tău. Păzește-l pe dânsul într-un

sfințenia Ta, întărește-l în credința ortodoxă, izbăvește-l de cel rău și de toate uneltirile lui și păzește sufletul lui în frica Ta cea mântuitoare, în curățire și în dreptate, ca, în tot lucrul și cuvântul bineplăcând Ție, să se facă fiu și moștenitor cereștii Tale împărății. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Dumnezeu care miluiești și mântuiești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și, după rugăciune, unge cu luare-aminte pe cel botezat cu Sfântul Mir, făcând chipul crucii: la frunte, pe piept și la mâini, zicând:

Pecetea darului Sfântului Duh. Amin.

După aceasta preotul, împreună cu nașul și cu pruncul, înconjoară cristelnița și analogul, cădind și cântând de trei ori:

Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat. Aliluia.

Dacă slujba Botezului este unită cu Dumnezeiasca Liturghie, atunci după ce se înconjoară de trei ori cristelnița, strana continuă să cânte: Slavă..., Și acum..., În Hristos v-ați îmbrăcat. Aliluia; apoi încă o dată: Câți în Hristos v-ați botezat..., iar în acest timp clericii intră în altar cu Sfânta Evanghelie și merg direct la Locul Înalt. Urmează: Pace tuturor!, și citirile biblice ale zilei, plus cele ale Botezului și restul Liturghiei ca de obicei. Iar dacă slujba Botezului se face în afara Liturghiei, atunci după întreitul înconjur al cristelniței preotul spune îndată: Pace tuturor!, și se continuă rânduiala de mai jos:

Prochimenul, glasul al 3-lea:

Domnul este lumina mea și Mântuitorul meu; de cine mă voi teme?

Stih: Domnul este apărătorul vieții mele; de cine mă voi înfricoșa?

APOSTOLUL

Din Epistola către Romani (6:3-11) a Sfântului Apostol Pavel, citire:

Fraților, au nu știți că toți câți în Hristos Iisus ne-am botezat, întru moartea Lui ne-am botezat? Deci ne-am îngropat cu El, în moarte, prin botez, pentru ca, precum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, așa să umblăm și noi întru înnoirea vieții. Căci dacă am fost altoiți pe El prin asemănarea morții Lui, atunci vom fi părtași și învierii Lui. Cunoscând aceasta, că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El, ca să se nimicească trupul păcatului, pentru a nu mai fi robi ai păcatului. Căci Cel care a murit a fost curățit de păcat.

Iar dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și viețui împreună cu El, știind că Hristos, înviat din morți, nu mai moare. Moartea nu mai are stăpânire asupra Lui. Căci ce a murit, a murit păcatului o dată pentru totdeauna, iar ce trăiește, lui Dumnezeu trăiește. Așa și voi, socotiți-vă că sunteți morți păcatului, dar vii pentru Dumnezeu, în Hristos Iisus, Domnul nostru.

Apoi: Aliluia (de 3 ori)

EVANGHELIA

Din Sfânta Evanghelie de la Matei (28:16-20), citire.

Să luăm aminte!

În vremea aceea, cei unsprezece ucenici au mers în Galileea, la muntele unde le poruncise lor Iisus. Și, văzându-L, I s-au închinat, ei care se îndoiseră. Și, apropiindu-Se, Iisus le-a vorbit lor, zicând: Mi S-a dat toată puterea în cer și pe pământ! Drept aceea, mergând, învățați toate neamurile botezându-le în numele Tatălui și al Fiului și al Sfantului Duh, învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă; și, iată, Eu sunt cu voi până la sfârșitul veacului. Amin.

Și dacă Slujba Botezului nu este încadrată în Liturghie, ci vrea să împărtășească neofitul cu Sfinte Taine rămase neconsumate sau chiar din cele uscate, preotul zice și această

Rugăciune:

Domnului să ne rugăm; Doamne miluiește

Cel ce ai dăruit robului Tău înnoirea vieții, binevoiește să strălucească pururea lumina feței Tale în inima lui; apără pavăza credinței lui nebântuită de vrăjmași; păzește într-însul nespurcată și neîntinată haina nesticăciunii cu care s-a îmbrăcat, păstrând într-însul, cu harul Tău, nesticată pecetea cea duhovnicească; și milostiv fii acestuia și nouă, după mulțimea îndurărilor Tale. **Și** ne învrednicește pe noi, Stăpâne, cu îndrăznire și fără de osândă să cutezăm a Te chema „Tată”, pe Tine Dumnezeu Cel ceresc, și a zice:

Toți împreună spun: Tatăl nostru...; **Preotul:** Că a Ta este împărăția...

În acest moment neofitul este împărtășit cu Trupul și Sângele lui Hristos.

Apoi imediat după împărtășire (iar în cazul Liturghiei baptismale după „Rugăciunea din spatele amvonului”), preotul citește:

Rugăciunile la ștergerea Mirului:

Domnului să ne rugăm; Doamne miluiește

Stăpâne, Doamne, Dumnezeu nostru, Care prin spălarea botezului dai strălucire cerească celor botezați; Cel ce a doua oară ai născut pe robul Tău acesta nou luminat prin apă și prin Duh și i-ai dăruit lui iertarea păcatelor celor de voie și a celor fără de voie, pune peste dânsul mâna Ta cea puternică și-l păzește pe el cu puterea bunătății Tale. Ferește-i arvuna nefurată și-l învrednicește pe dânsul de viața de veci și de cele bineplăcute Ție. Că Tu ești sfințirea noastră și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preotul: Pace tuturor. **Diaconul:** Capetele voastre Domnului să le plecați.

Iar preotul citește rugăciunea aceasta în taină:

Cel ce s-a îmbrăcat întru Tine, Hristoase, Dumnezeu nostru, Ție dimpreună cu noi și-a plecat capul său; păzește-l să rămână ostaș nebiruit împotriva celor ce poartă în zadar dușmănie asupra lui și asupra noastră; și, cu cununa Ta cea nepieritoare, arată-ne pe toți biruitori până la sfârșit. Că Ție se cuvine a ne milui și a ne mântui pe noi și Ție slavă înălțăm dimpreună cu Cel fără de început al Tău Părinte, cu Preasfântul și bunul și de-viață-făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

După aceasta, luând preotul buretele, îl udă în apă și șterge pe prunc pe toate părțile pe unde l-a miruit, zicând:

Te-ai botezat, te-ai luminat, te-ai miruit, te-ai sfințit, te-ai spălat, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh; acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și dacă neofitul este de parte bărbătească, acesta este dus în altar, preotul înconjurând cu el Sfânta Masă, apoi ieșind și dându-l iarăși nașului, preotul rostește următoarea ectenie:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Încă ne rugăm pentru cel nou-botezat, robul Tău (**N**), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Încă ne rugăm pentru robul Tău / roaba Ta (**aici pomenește nașul/nașa**), care a primit pe pruncul acesta, pentru părinții lui (**N părinților**), pentru sănătatea și mântuirea lor.

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Slavă Ție, Hristoase Dumnezeule..., Slavă... Și acum..., Doamne, miluiește (**de 3 ori**), Părinte, binecuvintează. **Și sfârșitul acesta:**

Cel ce, în Iordan de la Ioan, a binevoit a Se boteza pentru a noastră mântuire, Hristos, Adevăratul Dumnezeuul nostru, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Sale, ale Sfântului măritului proroc Ioan Botezătorul și pentru rugăciunile tuturor sfinților, să ne miluiască și să ne mântuiască pe noi, ca un bun și de oameni iubitor.

Poporul: Amin. **Apoi, la dorință, se cântă:** Mulți ani trăiască!

Iar în a opta zi după Botez sau în duminica ce urmează, venind părinții cu nașul la Biserică, dorind să împărtășească iarăși pruncul și să se împărtășească ei înșiși, spre sfârșitul Liturghiei, imediat după „Rugăciunea din spatele amvonului”, preotul citește în mijlocul bisericii:

Rugăciunile la tunderea părului

Domnului să ne rugăm; Doamne miluiește

Stăpâne, Doamne, Dumnezeuul nostru, Care cu chipul Tău ai cinstit pe om, întocmindu-l din suflet cugetător și din trup bine alcătuit, ca trupul să slujească sufletului și, punând capul peste celelalte mădulare, l-ai acoperit cu păr, ca să nu se vatăme de schimbările vremii; deci toate mădularele spre trebuință le-ai sădit, ca pentru toate să-Ți mulțumească Ție, Preabunule Meșter, Însuți Stăpâne, pe robul Tău (**N**), care își tunde părul capului său, binecuvintează-l și-i dă lui să gândească toate după Legea Ta și să facă cele bineplăcute Ție. Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi punând mâna peste capul neofitului preotul citește această

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Cel ce prin Sfântul Botez, cu bunătatea Ta, sfințești pe cei ce cred în Tine, binecuvintează pe pruncul acesta și să se pogoare peste capul lui binecuvântarea Ta. Și, precum ai binecuvântat prin proorocul Samuel pe împăratul David, binecuvintează și capul robului Tău acestuia (N), prin mâna mea, a păcătosului, însoțindu-l pe el cu Duhul Tău cel Sfânt, ca, sporind cu creșterea și cu căruntețea bătrâneților, să-Ți înalțe slavă și să vadă bunătățile Ierusalimului în toate zilele vieții sale. Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul îl tunde pe dânsul în chipul crucii, zicând:

Se tunde robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi strana cântă: Fie numele Domnului binecuvântat..., iar preotul dând părul părinților sau arzându-l la o lumânare, intră în altar și face Otpustul Liturghiei.

RÂNDUIALA SFÂNTULUI BOTEZ PE SCURT

Se cuvine a ști că dacă pruncul va fi atât de slab, încât să fie primejdie și îndoială că nu va trăi până ce se va plini toată rânduiala Botezului, precum mai sus s-a rânduit, într-o astfel de întâmplare, se aduce apă și preotul lasă acea lungă rânduiala și săvârșește slujba pe scurt, după cum se arată mai jos, începând așa:

Binecuvântată este împărăția Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi: Împărate ceresc.... Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția...

Și în timp ce citețul sau altcineva spune aceste rugăciuni, preotul face de trei ori cruce asupra copilului, spunând: Doamne, Dumnezeule, depărtează de la dânsul pe tot vicleanul și necuratul duh, care se ascunde și se încuibază în inima lui.

Apoi întrebând pe părinți sau naș, preotul spune: Crezi în Dumnezeu?

Ca răspuns, părinții sau nașul rostesc **Crezul**, iar între timp, preot citește în taină **rugăciunea de sfințire a apei:**

Domnului să ne rugăm.

Doamne, Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, care în multe feluri ai sfințit firea apelor, iar celor care cred întru Tine le-ai rânduit nașterea duhovnicească „din apă și din Duh” prin „botezul în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh”...

Aici, afundând preotul mâna în apă, face semnul crucii de trei ori, zicând de fiecare dată:

Tu însuși dar, Iubitorule de oameni, Împărate, vino și acum, prin pogorârea Sfântului Tău Duh, și sfințește apa aceasta (**de trei ori**); și-i dă ei harul izbăvirii, binecuvântarea Iordanului. Să fugă de la ea pizmașii zidirii Tale, că am chemat, Doamne, numele Tău cel minunat, slăvit și înfricoșător pentru cei potrivnici. Să se zdrobească sub semnul chipului Crucii Tale toate puterile cele potrivnice. Să se depărteze de la noi toate nălucirile cele din văzduh și nearătate și să nu se ascundă în apa aceasta duhul cel întunecat, rugămu-ne Ție, Doamne, nici să se pogoare la acesta care se botează duh viclean, care aduce întunecare gândurilor și tulburare cugetului. Ci Tu, Stăpâne a toate, fă apa aceasta, apă de izbăvire, apă de sfințire, curățire și vindecare trupului și sufletului, dezlegare legăturilor, iertare păcatelor, luminare sufletului, baie de-a doua naștere, înnoire duhului, har de înfiere,

îmbrăcăminte de nesticăciune, izvor de viață. Arată-Te, Doamne, în apa aceasta și dă acestuia care se botează să se schimbe prin ea, să lepede pe omul cel vechi, stricat de poftetele înșelăciunii, și să se îmbrace în cel nou, care este înnoit după chipul Ziditorului său, ca, fiind împreună-sădit cu asemănarea morții Tale prin Botez, să se facă părtaș învierii Tale și păzind darul Sfântului Tău Duh și sporind așezământul harului, să ia plata chemării celei de sus și să se numere cu cei întâi-născuți înscriși în cer, întru Tine, Dumnezeu și Domnul nostru, Iisus Hristos. Că Ție se cuvine slava, puterea, cinstea și închinăciunea, împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte și cu Preasfântul și bunul și deviață făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și îndată îl botează pe prunc, zicând: Se botează robul lui Dumnezeu (N)... și celelalte. Apoi îl unge cu Sfântul Mir, zicând: Pecetea darului Sfântului Duh. Amin. Și după aceasta, îmbrăcându-l, înconjoară cu el cristelnița, după obicei, cântând: Câți în Hristos v-ați botezat... Apoi îl împărtășește și face sfârșitul.

Iar după aceasta, întâmplându-se ca să trăiască pruncul, atunci dator este preotul să-i citească toată slujba Botezului, afară de afundare și Mirungere.

SE CUVINE A ȘTI: Dacă va fi pruncul slab și nu s-ar întâmpla să fie în preajmă vreun preot, atunci, ca să nu moară pruncul nebotezat, orice parte bărbătească, sau nefiind nici un bărbat, orice femeie, luând apă, să facă semnul crucii asupra ei și să afunde pruncul de 3 ori în apă, zicând: Se botează robul lui Dumnezeu (N), în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Bărbatul sau femeia care vor face acest botez, trebuie să aibă ei înșiși botezul ortodox. Iar de va trăi pruncul după acest botez, trebuie să fie adus la preot ca să plinească ungera cu Sfântul Mir și toată slujba Botezului după cuviință, fără a-l scufunda iarăși.